

Zamyslenia na týždeň po 22. nedeli po Svätej Trojici

Nedeľa 28. októbra 2018 – 22. nedeľa po Svätej Trojici – 100. výročie vzniku ČSR, 50. výročie zákona o ČS federácii

Piesne: ES č. 565, 316

Text: 1Kr 8, 56 – 58

„56Požehnaný Hospodin, ktorý doprial odpočinok svojmu ľudu izraelskému, ako zaslúbil, takže nepadol ani jeden zo všetkých Jeho vzácnych sľubov, ktoré dal skrze svojho služobníka Mojžiša. 57Nech je Hospodin, náš Boh, s nami, ako býval s našimi otcami, nech nás neopustí a nezavrhne. 58Nech sa naše srdcia naklonia k Nemu, aby sme chodili po všetkých Jeho cestách a zachovávali Jeho prikázanie, Jeho ustanovenie a Jeho právne predpisy, ktoré dal našim otcom.“

Zamyslenie nad Božím slovom:

Dnes si pripomíname vznik Československej republiky. Od tej chvíle už uplynulo sto rokov a za tú dobu sme prešli toľkými prevratnými udalosťami, že nám staršiu minulosť úplne prekryli. Pre český aj slovenský národ to však bol významný dejinný míľnik, v ktorom oba národy videli vstup do vytúženého odpočinku po stáročných snahách o národnú svojbytnosť. Preto dajme aj pri tejto pamiatke zaznieť slovu Božiemu, ako ho vyslovil kráľ Šalamún, keď žehnal svoj ľud pri posvätení jeruzalemského chrámu. Za povšimnutie tu stojí, že aj keď požehnáva ľud, vyslovuje požehnanie Hospodinovi. To je typický liturgický obrat používaný v židovských modlitbách ako aklamácia, ktorou je Hospodin oslovený vo vzťahu k Jeho činom. V hebrejskom znení je tu použitý výraz *baruch*, teda požehnaný. Tento pojem súvisí so slovom *berech* – koleno, a koleno zase úzko súvisí s modlitbou. Tá sa deje väčšinou práve na kolenách. Preto výraz požehnaný naznačuje, že Jeho konanie nás zráža do kolien či na kolená. Do kolien podľa Šalamúnových slov zráža to, že Hospodin doprial Izraelu odpočinok, ktorý mu zaslúbil v zemi Kanaán (5M 3, 20). Tam mal Izrael žiť podľa Jeho zmluvy a prikázaní a svedčiť o Božej vernosti svojmu ľudu. Výraz *menucha* – odpočinutie vyjadruje cieľ a zmysel putovania po púšti, nakoniec aj zmysel životnej púte človeka a ľudstva. Tento slávny ideál odpočínutia sa ale v plnej miere neuskutočnil pre nedôveru a neposlušnosť Izraela. Tak onen odpočinok zostáva ako zaslúbenie do ďalekých dní. Ak je tento odpočinok v Starej zmluve v rovine zaslúbenia, potom v Novej zmluve vierou v Krista dochádza naplnenia. V každom svojom úsilí o národnú identitu a svojbytnosť je kresťan volaný do svedectva, že Hospodin dáva odpočinok svojmu ľudu. Nebeské mesto a nebeská vlasť sú pre nás ešte stále

vecou budúcnosti. Ale aj dnes treba pracovať, vydať sa na duchovnú púť a bojovať dobrý boj viery. V Ježišovom mene má však pokľaknúť každé koleno tých, čo sú na nebi aj na zemi (F 2, 10). Ježiš sám je tým požehnaným, On sám nás zráža do kolien, keď sa s Ním v Jeho pôsobení stretávame. Tí, ktorí vstúpili do odpočínutia, keď zakotvili svoju nádej tam, kde nás predišiel Kristus, vedia, že konečný stav odpočínutia Božieho ľudu je istý. Tam však, kde je národ blízky Hospodinovi, kde Ho neopúšťa, ale riadi sa Jeho prikázaniami, nariadeniami a právnymi predpismi, môže čakať Božie požehnanie v odpočínku v zemi, ktorú mu zveril, aby ju obrábal a strážil. Amen.

Modlitba:

Požehnaný si, Bože, ktorý poznáš naše srdcia zovreté strachom o seba a o svoju zaistenosť. Daj nám, prosíme, stretnúť sa s Tebou v Tvojom slove aj v Tvojom diele pri nás, aby sme boli otvorení prijať všetko, čo od Teba pochádza. Daj nám poznať, že medzi nami konáš svoje dielo, a tak nám daj najst' pokoj aj nádej v Tebe. Nech sme v Tvojej sile mestom ležiacim na skale aj národom hľadajúcim Tvoju spravodlivosť. Amen.

Mgr. Ján Šípka, zborový farár v CZ ECAV Smrečany